

A já ji opět trávím na maltě.

Ešivá půjde šécko dobře, budeme mít už nový okna v přístavbě!!! A ešivá já nezapomenu, vezmu si s sebou do Domečku vaječňák, kterej jsem si vyrobila. A na dálku si s váma ťuknu:

Přeju fšem, ať se aspoň trocha toho vánočního třpytění dostaví.

No a dneska je vlastně ten Mikuláš!! Pamatujete si, když jsme byli malí?? Já jsem jeden rok strašlivě zlobila a navíc jsem děsně machrovala, že se čerta nebojím a dám mu do držky. ☐☐ No... máma si povolala čerta nejpovolanějšího - příšernýho souseďa. Když se zjevil ve dveřích, propadla jsem panice a letěla se schovat pod postel do pokoje. Eeenemže, to jsme měli krátce úplně novou postel, to nebyl starej gauč, kam se dalo zajet po linu. Postel byla plná až na zem. Takže krapítek prekérka, začala jsem tudíž vířit bytem, stejně jako souseď, kterej se mě snažil odlapit a vířil kolem sebe prach z uhlí, co vláčel v pytli. Odolávala jsem statečně a dlouho, jenže byl větší než já, měl dlouhý ruce a taky ten debilní pytel, do kterýho mě po odchytu začal cpát. Řvala sem jak prokopnutá, to je asi každému jasný ☐☐ Stejně jako to, že za oknem pak byl pytlík s uhlím. Máma byla sice tvrdák, ale ne tvrdák z nejtvrďších.... takže pak si na mě přeci jen ten Mikuláš vzpomněl s dovětkem, že ale musím být hodnější. No nevim, snažila jsem se, ale.... ☐